

3. Логістика настроює всю систему на визначення і досягнення кінцевого результату інноваційної діяльності, використовуючи механізми наукового обґрунтування затребуваності цього результату ринком, тим самим знижуючи ризик провалу новинки до мінімуму.

4. Використання існуючого логістичного інструментарію забезпечує можливість оптимізувати показники матеріального та інформаційного потоків процесу створення нового продукту.

5. Логістика забезпечує спадкоємність досвіду і знань при розробці нового продукту. Наявність переданої історії дозволяє менеджерам більш обґрунтовано підходити до операцій зі створення нових продуктів.

В підсумку відзначимо, що ключовим завданням менеджерів підприємства є створення умов, що забезпечують інноваційність його діяльності в процесі управління асортиментним портфелем, знижують ризик випуску неякісного або незатребуваного ринком продукту та зменшують терміни розробки нового продукту. Роль логістики у створенні нового продукту є дуже важливою, оскільки впровадження логістичного підходу в інноваційну діяльність підприємства дозволяє значно поліпшити показники матеріального і інформаційного потоків та їх координацію на міжфункціональному рівні.

Література:

1. Буренніков Ю.Ю. Управління інноваційною діяльністю промислових підприємств (на прикладі машинобудування): автореф. дис.... канд. екон. наук: 08.00.04 / Ю.Ю. Буренніков. – Хмельницький, 2009. – 23 с.

ПЕРСПЕКТИВИ СТАНОВЛЕННЯ Ф'ЮЧЕРСНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

А.А. Дискіна, к. е. н.

Я.В. Богаченко

Одеський національний політехнічний університет

На сучасному етапі глобалізації, тема розвитку ф'ючерсного ринку в Україні має велике значення. Так як, розвиток цього ринку є одним з потенціальних шляхів здобутку інвестицій для агропромислового комплексу та сировинного видобутку. Також удосконалення механізмів ринку дасть змогу привабити іноземних інвесторів з їх капіталами.

Ф'ючерсні угоди є основним механізмом хеджування та керування ризиками в зарубіжних країнах. Тому функціонування ф'ючерсного ринку є необхідним для стабілізації економічної діяльності, більш всього – аграрного та металургійного секторів.

Основною метою ф'ючерсних торгів є не реалізація товару, головне її призначення полягає у нейтралізації (страхуванні) цінових ризиків. Ф'ючерсний ринок надає можливість прогнозувати ринкові коливання. Ф'ючерсні угоди укладаються лише на біржах. Сторонами виступають не продавець і покупець контракту, а продавець (покупець) і біржа або її розрахункова (клірингова) палата. Вона виплачує стороні, яка виграла і відповідно отримує від сторони, яка програла, різницю між вартістю контракту в день його укладення і вартістю контракту на момент його виконання. [1]

В Україні існує розвинений агропромисловий комплекс, для якого є сенс використовувати ф'ючерсний торговельний ринок. Так як на ф'ючерсних біржах досягається максимальна стандартизація якості товару та основних умов контракту, встановлюється базова якість товару. Якість та ціна цього сорту беруться за основу, причому, якщо при операціях з реальним товаром стандартизуються різні сорти, при ф'ючерсних основним є те, щоб кількість сортів або марок товару, дозволених до поставки (базис контракту), була достатньою для запобігання можливим маніпуляціям з цінами. Що в свою чергу помірно регулює сировинне ціноутворення і є ефективним для нашої економіки.

Ф'ючерсні контракти мають багато вроджених переваг порівняно з торгівлею акціями:

- висока ліквідність;
- низька комісія та вартість виконання;

- підходять для диверсифікації та хеджування;
- більш ефективні та справедливі умови;
- «паперові» угоди, тобто транзакції відбуваються виключно для отримання спекулятивного прибутку.[2]

Тим не менш, високі позикові позиції і великі розміри за контрактом роблять інвестора уразливими до великих втрат від невеликих рухів на ринку. Таким чином, слід виробити стратегію і зробити належні підготовчі процеси до початку торгівлі ф'ючерсами.

В даний момент Україна може використовувати досвід біржової діяльності міжнародної ф'ючерсної торгівлі. Проблема постає в тому, що українські виробники оперують дуже малими коштами у порівнянні з їхніми західними колегами. Також на міжнародних ф'ючерсних ринках не існують такі види угод, які притаманні нашому ринку і потребуються вітчизняними підприємцями. Активній роботі на ринку термінових контрактів перешкоджає відсутність обґрунтованої законодавчої бази, яка відповідала б реальній економічній ситуації в Україні та загальноприйнятим у світовій практиці поняттям і регулятивним механізмам, що діють на ринку деривативів, - починаючи від самого тлумачення ф'ючерсного контракту до вирішення проблем мита й оподаткування. Також досі не вирішена питання бухгалтерського обліку операцій із ф'ючерсними контрактами та іншими похідними фінансовими інструментами.[3]

В даний час в Україні розробляються ф'ючерсні контракти на продукцію нафтового профілю, кольорових металів, зерна та інших біржових товарів, а також на валюту. Українські біржі освоюють механізм ф'ючерсної торгівлі і створюють необхідні передумови для майбутнього розвитку ф'ючерсного ринку.

Отже, первинний процес утворення діючого та ефективного ф'ючерсного ринку можливо і завершений. Але в порівнянні з міжнародним розвитком, розвиток українського сектору дуже скромний і зорієнтований на олігополістів. В перспективі, за умови прийняття законопроектів по процедурі та функціонуванню приватних або державних бірж, ми можемо сподіватися на покращення показників обороту коштів та їх суми.

Література:

1. Advantages: tradingfuturesover [Electronic resource]. – Access mode:<http://www.investopedia.com/articles/active-trading/032515/advantages-trading-futures-over-stocks.asp>
2. Ф'ючерси та загальні характеристики ф'ючерсних контрактів[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://finansystem.ru/uk/content/fyuchers-ta-zagalni-harakteristiki-fyuchersnih-kontraktiv>
3. Influence of the World Futures Markets of Corn upon the Prices in Ukraine [Електроннийресурс]. – Режимдоступу:http://econpapers.repec.org/article/idpbizinf/y_3a2013_3ai_3a12_3ap_3a164_5f171.htm

СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНУ

А.А. Дискіна, к.е.н.
К.А. Баленкова

Одеський національний політехнічний університет

Сформована нині в Україні економічна ситуація значно ускладнює інвестиційну діяльність: потрібно розробка адекватного ринковим відносинам інвестиційного механізму, органічно поєднує форми приватного і державного інвестування, оптимізації взаємозв'язків різних суб'єктів інвестиційної діяльності, розробки відповідної законодавчо-нормативної бази та інші заходи, які регламентують інвестиційний процес, як на рівні окремої фірми, компанії або галузі, так і на рівні національної економіки в цілому.